

תהלים • פרק פ"ו

Plain Hebrew Text • Navy & Gold Edition

CHAPTER PREVIEW

In this heartfelt Tefillah, Dovid HaMelech cries out to Hashem from a place of poverty and distress, pleading for Hashem to guard his neshama and gladden his soul. He begs Hashem to teach him His ways and to unite his heart in pure yiras Shamayim, so he can walk in the truth and praise Hashem with all his heart. Facing arrogant and ruthless enemies who do not place Hashem before them, Dovid appeals to Hashem's midos of mercy and kindness, asking for a sign of goodness that will put his foes to shame when they see that Hashem has helped and comforted him.

The overview is the editor's commentary and is not part of the original text.

תַּפִּלָּה לְדָוִד הַטַּהֲרֵהוּ אֲזִנֶּה עֲנִי כִּי־עָנִי וְאֶבְיוֹן אָנִי:
שָׁמְרָה נַפְשִׁי כִּי־חָסִיד אָנִי הוֹשַׁע עַבְדְּךָ אֶתָּה אֱלֹהֵי הַבּוֹטֵחַ אֵלֶיךָ:
חַנּוּנִי אֲדֹנָי כִּי אֵלֶיךָ אֶקְרָא כָּל־הַיּוֹם:
שִׁמַּח נַפְשׁ עַבְדְּךָ כִּי אֵלֶיךָ אֲדֹנָי נַפְשִׁי אֶשָּׂא:
כִּי־אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסֶלַח וְרַב־חֶסֶד לְכָל־קִרְאֶיךָ:
הַאֲזִינָה יְהוָה תַּפִּלָּתִי וְהַקְשִׁיבָה בְּקוֹל תַּחֲנוּנוֹתַי:
כִּי־יִזְכֹּר צָרָתִי אֶקְרָאָה כִּי תַעֲנֵנִי:
אִין־כְּמוֹהַ בָּאֱלֹהִים אֲדֹנָי וְאִין כְּמַעֲשֶׂיךָ:
כָּל־גּוֹיִם אֲשֶׁר עָשִׂיתָ יְבוֹאוּ וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ אֲדֹנָי וְיִכְבְּדוּ לְשִׁמְךָ:
כִּי־גָדוֹל אַתָּה וְעָשָׂה נִפְלְאוֹת אַתָּה אֱלֹהִים לְבָדְךָ:
הוֹרֵנִי יְהוָה דְּרָכְךָ אֲהַלֵּךְ בְּאַמְתְּךָ יַחַד לִבְכִּי לִירְאָה שְׁמֶךָ:
אוֹדֶה אֲדֹנָי אֱלֹהֵי בְּכָל־לִבְכִּי וּבְכָבְדְּךָ שְׁמֶךָ לְעוֹלָם:
כִּי־חֲסִידְךָ גָּדוֹל עָלַי וְהִצַּלְתָּ נַפְשִׁי מִשָּׂאוֹל תַּחֲתֶיךָ:
אֱלֹהִים יָדִים קְמוּ־עָלַי וְעֲדַת עֲרִיצִים בְּקֶשׁוֹ נַפְשִׁי וְלֹא שָׁמוּעַ לִנְגִדָם:
וְאַתָּה אֲדֹנָי אֱלֹהֵי רַחוּם וְחַנּוּן אַרְךָ אֲפִים וְרַב־חֶסֶד וְאֶמֶת:
פָּנֵה אֵלַי וְחַנּוּנִי תִנְהַ־עֲזֶה לְעַבְדְּךָ וְהוֹשִׁיעָה לִבְנוֹ־אַמְתְּךָ:
עֲשֵׂה־עֲמִי אוֹת לְטוֹבָה וְיִרְאוּ שִׁנְאֵי וְיִבְשׁוּ כִּי־אַתָּה יְהוָה עֲזָרְתָנִי וְנַחֲמָתָנִי:

